

Ingezonden: 'Sijtwendepark; oase van rust'

'Het was erg druk in het Sijtwendepark met een stuk of 20 bezoekers en minstens evenveel honden. Termen die ik voortdurend voorbij zie komen op internet en in krantenartikelen dwalen door mijn hoofd: 'Agressie', 'overlast,' 'lawaaï', 'hondenterreur'. Het klinkt als een plek waar geen hond of mens zijn leven zeker is, waar je kniehoog in de hondenstront staat, waar je met een piep in je oren van al het geblaf vandaan terugkeert. De werkelijkheid is dat ik de hele middag heb genoten van het gezang van de vogeltjes. Van het gespetter in het water van vrolijke honden. Van de aangename gesprekken met mede-bezoekers, allen hondeneigenaren. Maar ook van de pracht van het gebied zelf; de grasvelden, de bloemperken. Ja, hier en daar zit een gegraven kuil in de grond. Ja, af en toe hoor ik een hond blaffen. Maar eigenlijk niet meer of vaker dan ik ook dagelijks in Vreugd & Rust waarneem.

Wat zien of horen omwonenden nou wat mij kennelijk ontgaat? Ik zie alleen vrijheid en blijheid met betrekking tot mens, dier en natuur. Het zou me verdriet doen als deze

Floortje van Veen: "Wat zien of horen omwonenden nou wat mij kennelijk ontgaat?"

fijne plek wordt gesloten of wordt afgebakend met een hondenkooi. Niet omdat ik tot de zogenaamde hondenmaffia behoor. Nee, omdat ik als leerling hondengedragstherapeute met vrij grote zekerheid kan zeggen dat als hetzelfde aantal honden op minder dan de helft van dit gebied wordt losgelaten, de kans op agressie groter wordt en het geblaf niet zal afnemen. En omdat ik deze plek er liever niet verlaten bij zie liggen. Zijn alle problemen nu werkelijk zo ernstig dat deze 'oase van rust' alle -minimaal 300 - vaste hondeneige-

naren zal weren?

Ik herinner me een dag nog voordat het gebied loslopende honden toestond. Ik had over het park gehoord. Het zag er mooi uit, maar er miste iets. Er miste sfeer. Want het was er leeg, verlaten. De vreugde van mens en dier, de levendige gesprekken, de bezoekers die het gebied werkelijk lieten stralen, die maakten nog onderdeel uit van de toekomst. Zullen zij spoedig weer onderdeel uitmaken van het verleden?'

Floortje van Veen, Voorburg